

[Glensgård.]

føre dette, samtidig med at hr. Ninn-Hansen siger, at vi ikke kan gennemføre nogen eksklusivaftale for offentligt ansatte.

For det første må jeg sige til hr. Ninn-Hansen, at kristeligt folkeparti og konservatives forslag om eksklusivaftaler også omfatter en sådan eksklusivaftale. Det kan vi godt begynde at diskutere, men vi skal samtidig huske, at det også omfatter eksklusivbestemmelser i Dansk Arbejdsgiverforenings vedtægter. Derfor har vi sagt fra vores side om det forslag, at det ønsker vi ikke at lave så generelt, som de konservative og de kristelige har lagt op til.

Så siger hr. Ninn-Hansen, at man ikke kan indføre sådan nogle eksklusivaftaler for offentligt ansatte. Hr. Ninn-Hansen husker da sikkert en sag, som hed Ragnhild Jensen-sagen. Den husker hr. Ninn-Hansen sikkert, ellers skal jeg da gerne gå ind og finde et par avisartikler til hr. Ninn-Hansen.

Så siger hr. Ninn-Hansen, at vi skal gøre dette for at få pengene ned i statskassen. Hvis ikke vi havde gjort det, så havde vi mistet dem. Vil det sige, at hr. Ninn-Hansen fremover vil hjælpe ethvert firma, der er på konkursens rand, for at spare det, som vi ellers mister i kildeskat og ATP og moms, og hvad der nu ellers er? Vil hr. Ninn-Hansen så gå ud med en redningsplanke og sige: ja men hvis ikke vi giver redningsplanken til det firma, der er på vej mod konkurs, så mister statskassen en indtægt på ATP, moms og kildeskat? Det var dog en mærkelig argumentation for at redde et sådant forbund. Det er jo rigtigt, hvad hr. Ninn-Hansen også selv har bemærket, at umiddelbart var denne meddelelse lagt op, som om man ville gå konkurs, men stadig væk, hr. Ninn-Hansen, ønsker man ikke at blive splittet op indefra.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Hr. Glensgårds sammenligninger kan undertiden være for latterlige. Det her drejer sig ikke om redningsplanke til en virksomhed. Det er en virksomhed, der indbetaler 20 mill. kr., og det har jeg endnu ikke hørt nogen der vil foreslå at man gør, hvis man står over for en konkurssituation. Man indbetaler 20 mill. kr. for at kunne eksistere i fremtiden. Det er ikke noget, der koster

statskassen noget; det er noget, statskassen modtager midler for.

Jeg skal slet ikke komme ind i drøftelser af eksklusivaftalebestemmelserne. Hvis hr. Glensgård havde den smukke indstilling, han fortæller, så skulle han selvfølgelig sige, at han vil stemme for vort forslag, og intet andet.

At nævne Ragnhild Jensen-sagen, der var en ulovlig aktion, i den forbindelse, forstår jeg ikke et ord af.

Hr. Glistrup tier stille, og det er forståeligt. Hr. Glistrup er opfinder af en række udviklede besparelsesforslag, hvis konsekvenser ingen kan overse. Det er dem, vi skal stemme om i de kommende timer. Men her står vi over for en ganske enkel, letforståelig sag. Vi andre vil lade statskassen modtage 25 mill. kr.; hr. Glistrup siger nej til det. Det er den ganske enkle situation om en ganske letforståelig sag, og det vil vi alle tænke om og på, når vi skal stemme i de næste 3 timer. Der, hvor man ikke kan overse det, er man vældig klar til at stille besparelsesforslag, men der, hvor man kan overse det, er det fremskridtspartiet, der vil undrage statskassen midlerne.

Formanden:

Vi plejer ikke at diskutere ret længe med korte bemærkninger, så det bliver nok de sidste.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Til hr. Ninn-Hansen kun ganske kort. Det var hr. Ninn-Hansen, der brugte den argumentation, at man var nødt til at gå ind og sige ja til dette forslag, for ellers mistede statskassen en indtægt. Her er det, jeg siger: ja men vil hr. Ninn-Hansen så fremover gå ind for at hjælpe disse firmaer, som er på konkursens rand, for ikke at miste indtægten? Det var ikke mig, der brugte argumentationen, men det konservative folkeparti.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når jeg måtte bede om ordet nu, så var det dog for, at hr. Ninn-Hansens insinuation alligevel ikke skulle blive stående, at jeg ikke fortsatte med at deltage i denne debat, fordi jeg ikke havde flere argumenter over for hr. Ninn-Hansen. Nej, det var fordi jeg, som